

7) Ha a 6) kérdésre igenlő válasz adandó: úgy kell-e értelmezni az EN 795 európai szabványt, hogy az 1) kérdés értelmében vett szerkezeti rögzítőt (a kijelölt szervnek) a várható használati körülmények között (úgy mint külső hőmérséklet, időjárási körülmények, magának a szerkezeti rögzítőnek és/vagy az azt rögzítő anyagoknak, illetve a tetőszerkezetnek az elöregedése) kell tesztelni?

8) Ha a 7) kérdésre igenlő válasz adandó: a teszteket a (használati utasításban megjelölt) használati korlátozások figyelembevételével kell-e elvégezni?

(¹) Az építési termékekre vonatkozó tagállami törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések közelítéséről szóló, 1988. december 21-i 89/106/EGK tanácsi irányelv (HL 1989. L 40., 12. o.; magyar nyelvű különkiadás 13. fejezet, 9. kötet, 296. o.).

(²) Az egyéni védőeszközökre vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről szóló, 1989. december 21-i 89/686/EGK tanácsi irányelv (HL L 399., 18. o.; magyar nyelvű különkiadás 13. fejezet, 10. kötet, 98. o.).

(³) A megfelelőségértékelési eljárások különböző szakaszainak moduljairól és a CE megfelelőségi jelölés feltüntetését és használatát rögzítő, a műszaki harmonizációs irányelvekben használni kívánt szabályokról szóló, 1993. július 22-i 93/465/EGK tanácsi határozat (HL L 220., 23. o.; magyar nyelvű különkiadás 13. fejezet, 12. kötet, 195. o.).

2008. május 6-án benyújtott kereset – Az Európai Közösségek Bizottsága kontra Írország

(C-188/08. sz. ügy)

(2008/C 197/11)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Felperes: az Európai Közösségek Bizottsága (képviselők: S. Pardo Quintillán és D. Lawunmi meghatalmazottak)

Alperes: Írország

Kereseti kérelmek

– A Bíróság állapítsa meg, hogy Írország – mivel a szennyvízülepítő aknákon vagy más egyedi kezelőrendszereken keresztül vidéken kibocsátott háztartási szennyvízre az 1991. március 18-i 91/156/EGK tanácsi irányelvvél (¹) módosított, a hulladékokról szóló, 1975. július 15-i 75/442/EGK tanácsi irányelv (²) 2. cikke (1) bekezdésének b) pontja értelmében nem terjed ki semmilyen más közösségi vagy nemzeti jogi szabályozás hatálya – az említett háztartási szennyvíz vonat-

kozásában [nem ültette át] a belső jogába teljes mértékben és megfelelő módon az említett irányelv 4., 7., 8., 9., 10., 11., 12., 13. és 14. cikkében és az Európai Közösséget létrehozó szerződésben foglalt követelményeket; és

– kötelezze Írországot a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A Bizottság álláspontja szerint Írországban nincs sem olyan belső jogi, sem pedig közösségi jogi szabályozás, amely előírná a nagyobb agglomerációkon kívül szennyvízülepítő aknákon vagy más egyedi kezelőrendszereken keresztül kibocsátott háztartási szennyvíznek az irányelv szerinti kezelését.

Írország egyéb szabályozás hiányában az ilyen szennyvíz tekintetében köteles az irányelvben foglalt követelmények átültetésére és alkalmazására. Írország azonban nem ültette át ezeket a követelményeket, és ezt nem is állítja. Írország ezenfelül a gyakorlatban sem felelt meg ezeknek a követelményeknek. Írország különösen nem teljesítette a kérdéses szennyvizek vonatkozásában a következőket:

– nem ültette át az irányelv 4. cikkének rendelkezéseit. A 4. cikk átültetése azért fontos, mert e cikk előírja azokat a környezetvédelmi célokat, amelyeket az irányelvben foglalt egyéb követelmények tekintetében kell követni és tiszteletben tartani. A Bizottság álláspontja szerint Írország a 4. cikknek a gyakorlatban sem felelt meg a Lough Leane vízgyűjtő terület vonatkozásában, amelyet a Bizottság által a szennyvízülepítő aknák megfelelő ellenőrzésének elmulasztásából következő környezeti károkról való elterjesztett bizonyítékok is alátámasztanak.

– nem ültette át az irányelv 7. cikkének a rendelkezéseit. A 7. cikk azért fontos, mert többek között előírja a környezetkárok megelőzése érdekében a hulladékok megfelelő területen való lerakására vonatkozó intézkedéseknek a területi alapú előzetes tervezését. Az irányelv 7. cikke átültetésének az elmulasztásán felül Írország a szennyvízülepítő aknák és más egyedi kezelőrendszerek vonatkozásában, a gyakorlatban elmulasztotta azoknak a terveknek a bevezetését, amelyek kielégítik a 7. cikk követelményeit.

– nem ültette át az irányelv 8. cikkének a rendelkezéseit. A 8. cikk azért fontos, mert előírja, hogy a hulladék lerakásának az irányelv 8. cikke szerint kell történnie. Írország a gyakorlatban sem felelt meg a 8. cikknek, mivel nem biztosítja a háztartási szennyvíznek az irányelv szerinti kibocsátását.

– nem ültette át az irányelv 9. cikkének a rendelkezéseit. A 9. cikk azért fontos, mert a hulladéklerakási műveleteket formális előzetes engedélyhez és környezeti biztosítékokhoz köti. Az Írország által a gyakorlatban a szennyvízülepítő aknák és más egyedi kezelőrendszerek vonatkozásában alkalmazott ilyen ellenőrzések nem egyenértékűek, és ezért a gyakorlatban Írország nem felelt meg a 9. cikknek.

– nem ültette át az irányelv 10. cikkének a rendelkezéseit. A Bizottság álláspontja szerint a szennyvizek szennyvízülepítő aknán vagy más egyedi kezelőrendszeren keresztül történő kibocsátásai a gyakorlatban szinte mindig az irányelv értelmében vett hulladéklerakási műveleteknek minősülnek. Elképzelhető azonban egyes esetekben, hogy érvek szólhatnak amellett, hogy a kezelési eljárás visszanyerési műveletnek minősüljön. Ez az eset állhat fenn például a háztartási szennyvíz későbbi, trágyaként való hasznosítása érdekében történő száraz komposztálásakor. Ezért vette fel a Bizottság a jelen keresetbe a 10. cikket.

– nem ültette át az irányelv 11. cikkének a rendelkezéseit. Írország nem állítja sem a 11. cikk (3) bekezdésének vonatkozásában, sem egyébként, hogy átültette az irányelv 11. cikkének a rendelkezéseit, de amennyiben ezt állítaná, a Bizottság arra hivatkozik, hogy azok a szabályok, amelyeket Írország a szennyvízülepítő aknákra és más egyedi kezelőrendszerekre vonatkozóan bevezetett, nem minősülnek az irányelv 11. cikke (1) és (2) bekezdése árúltetésének. Az Írorszában alkalmazandó szabályok különösen nem biztosítják az irányelv 4. cikkében előírt feltételek teljesítését. Ezenfelül a szennyvízülepítő aknákra és más egyedi kezelőrendszerekre vonatkozóan nincs nyilvántartási rendszer.

– nem ültette át az irányelv 12. cikkének a rendelkezéseit. A 12. cikk a szennyvízülepítő aknák és más egyedi kezelőrendszerek vonatkozásában annyiban fontos, hogy a hatékony működéshez az ilyen rendszerekből rendszeresen el kell távolítani és le kell rakni az iszapot. Amennyiben az eltávolításban és a lerakásban szakszolgálatok is részt vesznek, ez nem kerül szabályozásra az irányelvnek megfelelően az ír jogban és gyakorlatban.

– nem ültette át az irányelv 13. cikkének a rendelkezéseit. A 13. cikk azért fontos, mert megfelelő karbantartás nélkül még a jól elhelyezett és üzembe helyezett szennyvízülepítő aknák és más egyedi kezelőrendszerek esetében is felléphet működési hiba, és ez okozhat környezeti károkat. Az ellenőrző rendszer ezért alapvető fontosságú. A Lough Leane tanulmány bizonyítja, hogy Írország az irányelv 13. cikke követelményei átültetésének az elmulasztásán felül a gyakorlatban sem teljesíti ezeket a követelményeket a szennyvízülepítő aknák és más egyedi kezelőrendszerek tekintetében.

– nem ültette át az irányelv 14. cikkének rendelkezéseit. Az irányelv 14. cikke az olyan nyilvántartások miatt fontos, amelyek közreműködnek annak biztosításában, hogy a szennyvízülepítő aknák és más egyedi kezelőrendszerek ne váljanak túlterhelte és megfelelő karbantartásban részesüljenek. A Lough Leane tanulmány bizonyítja, hogy Írország az irányelv 14. cikke követelményei átültetésének az elmulasztásán felül a gyakorlatban sem teljesíti ezeket a követelményeket a szennyvízülepítő aknák és más egyedi kezelőrendszerek tekintetében.

(¹) HL L 78., 32. o.; magyar nyelvű kiadás 15. fejezet, 2. kötet, 3. o.

(²) HL L 194., 39. o.; magyar nyelvű kiadás 15. fejezet, 1. kötet, 23. o.

A Korkein hallinto-oikeus (Finnország) által 2008. május 5-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – TeliaSonera Finland Oyj

(C-192/08. sz. ügy)

(2008/C 197/12)

Az eljárás nyelve: finn

A kérdést előterjesztő bíróság

Korkein hallinto-oikeus (Finnország).

Az alapeljárás felei

Felperes: TeliaSonera Finland Oyj.

Alperesek: Viestintävirasto, iMEZ Ab

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

1) Úgy kell-e értelmezni az elektronikus hírközlő hálózatokhoz és kapcsolódó eszközökhöz való hozzáférésről, valamint azok összekapcsolásáról szóló 2002/19/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (hozzáférési irányelv) (¹) (5), (6) és (8) preambulumbekzdésével valamint az irányelv 8. és 5. cikkével összefüggésben értelmezett 4. cikkének (1) bekezdését, hogy

1.a) az olyan nemzeti jogi előírás, mint a hírközlési piacról szóló törvény 39. §-ának (1) bekezdése, meghatározhatja, hogy minden távközlési vállalkozás köteles más távközlési vállalkozásokkal az összekapcsolásról tárgyalásokat folytatni, és ha e kérdésre igenlő válasz adandó,

1.b) a nemzeti szabályozó hatóság a tárgyalási kötelezettséget nem teljesítettnek tekintheti, ha egy jelentős piaci erővel nem rendelkező távközlési vállalkozás egy másik vállalkozásnak az összekapcsolást olyan feltételekkel ajánlotta fel, amelyek a hatóság véleménye szerint teljesen egyoldalúak és alkalmasak arra, hogy gátolják kiskereskedelmi szinten a fenntartható versenypiac kialakulását, mivel e másik vállalkozást ténylegesen meggátolták abban, hogy ügyfeleinek a távközlési vállalkozás hálózatához csatlakozott végfelhasználóknak küldött multimédia-üzenetek továbbításának lehetőségét kínálja, és ha e kérdésre is igenlő válasz adandó,